

DESCRIPCIÓ

- Superfície
- Altitud
- Nomenclàtor
- Població total, per sexe i per edat
- Població estacional (ETCA)
- Població resident a l'estranger
- Població segons el lloc de naixement i la residència
- Població segons la nacionalitat i el sexe
- Població estrangera per sexe i per edat
- Població segons el coneixement del català
- Població segons el nivell d'instrucció
- Llar
- Naixements
- Defuncions
- Moviment migratori
- Projeccions
- Equipaments culturals
- Equipaments esportius
- Residus
- Sanitat
- Educació
- Assistencial
- Seguretat ciutadana
- Habitatges, edificis i locals
- Cadastre
- Empreses (RGSS), assalariats i autònoms
- Cens agrari
- Habitatges en construcció
- Turisme (oferta i demanda)
- Parc d'automòbils

- Entitats financeres
- Pressupostos municipals
- Renda familiar disponible
- Producte interior brut
- Impost sobre la renda (IRPF)
- Impost sobre béns immobles
- Població activa local registrada
- Atur registrat
- Beneficiaris de prestacions per desocupació
- Contractació registrada
- Població en relació amb l'activitat
- Mobilitat espacial de la població
- Enquesta de població activa (EPA)

▪ **Superfície**

És l'extensió de territori, mesurada en quilòmetres quadrats, que hi ha dins els límits administratius d'un determinat municipi. S'hi inclouen també els enclavaments que alguns dels municipis tenen situats dins els límits d'un altre. Les dades de l'àmbit municipal estan extretes de la Base de límits municipals i comarcals a escala 1:50.000 de l'ICC, establerta a partir de la interpretació de la documentació vigent (actes i quaderns de camp). Els valors resultants s'han obtingut a partir del càlcul de la superfície de cada polígon municipal.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) a partir de dades de l'Institut Cartogràfic de Catalunya (ICC)

▪ **Altitud**

És la distància en altura, mesurada en metres, que hi ha des del nivell del mar (fixat a Alacant), fins al nucli capital d'un determinat municipi.

Font: Idescat a partir de dades de l'ICC

▪ **Nomenclàtor**

Relació detallada de les entitats i els nuclis de població de cada municipi, amb una actualització anual d'aquests i de la població corresponent a partir del Padró municipal d'habitants a 1 de gener de cada any. Són conceptes que corresponen a la divisió geogràfica del territori municipal. Aquesta divisió territorial és independent de l'administrativa.

- Entitat singular de població

És qualsevol àrea habitable del terme municipal, habitada o excepcionalment deshabitada, clarament diferenciada, i que és coneguda per una denominació específica que la identifica sense possibilitat de confusió. Una àrea es considera habitable quan hi ha habitatges habitats o en condicions de ser-ho. Una àrea es considera clarament diferenciada quan les edificacions i els habitatges que hi pertanyen poden ser perfectament identificats sobre el terreny i el seu conjunt és conegut per una denominació. En conseqüència, les urbanitzacions i zones residencials de temporada poden tenir caràcter d'entitats singulars de població, encara que només estiguin habitades en alguns períodes de l'any. Cap habitatge pot pertànyer simultàniament a dues entitats singulars o més. Un municipi pot constar d'una entitat singular de població o de diverses. Si en un municipi no hi ha àrees habitables clarament diferenciades, el municipi es considera d'entitat única.

- Nuclis de població i disseminats

Es considera nucli de població un conjunt de com a mínim 10 edificacions que formin carrers, places i altres vies urbanes. Com a excepció, el nombre d'edificacions pot ser inferior a deu, sempre que la població que hi habita sigui superior als cinquanta habitants. S'inclouen dins el nucli aquelles edificacions que, tot i ser aïllades, estiguin a una distància de menys de 200 metres dels límits

exterior del conjunt, si bé en la determinació d'aquesta distància s'han d'excloure els terrenys ocupats per instal·lacions industrials o comercials, parcs, jardins, zones esportives, cementiris, aparcaments i altres, així com els canals o rius que puguin ser creuats per ponts.

Les edificacions o els habitatges d'una entitat singular de població que no es puguin incloure dins el concepte de nucli es consideren disseminats.

Una entitat singular de població pot tenir un nucli o diversos, o fins i tot cap, si està tota disseminada.

Cap habitatge pot pertànyer simultàniament a dos nuclis o més, o a un nucli i a un disseminat.

Font: web de l'INE

▪ **Població total, per sexe i per edat**

El recompte de la població i la classificació per sexe i edat representat al Xifra prové d'una banda dels censos de població (1991 i 2001), i de l'altra, de l'Enquesta padronal de 1996, amb un desglossament per edats en ambdós. A partir de 1996, en què es posa en marxa el funcionament del padró continu, les xifres oficials de població dels municipis s'obtenen anualment amb data de referència 1 de gener de cada any, llevat de 1997, en què per raons tècniques no es va fer. Així, es disposa de la població per sexe i edat anualment, però en aquest cas (Padró continu) el desglossament per edat és quinquennal.

Font: Idescat, Padró continu

▪ **Població estacional (ETCA)**

El coneixement de la població flotant permet saber el nombre de persones per dia que hi ha en un municipi de mitjana anual. El càlcul de la població estacional es fa bàsicament a partir de la informació que proporcionen els censos de població; les estadístiques sobre turisme, que són enquestes a la població que faciliten informació sobre el comportament turístic dels catalans, espanyols i estrangers; l'oferta municipal d'allotjament i cases de colònies, i les estimacions postcensals de població. Atesa la complexitat d'estimar per a tots els municipis la mobilitat no obligada que no fa pernoctació, no s'hi ha considerat. L'Estadística de població s'ha utilitzat pel que fa a la mobilitat obligada per raons de treball i estudi. S'ofereixen els resultats diferenciant-hi: població no resident present, població resident no present, població estacional i població total. Aquests conceptes s'ofereixen en una unitat de mesura que té en compte el nombre de persones a temps complet l'any (365 dies). Aquesta mesura és la «població equivalent a temps complet per any» (ETCA). Es defineix la població estacional ETCA com la diferència entre les entrades de població no resident menys les sortides de la població resident. Es considera població total ETCA els veïns residents d'aquell territori més la població estacional. L'àmbit geogràfic de les estimacions són els municipis de més de 5.000 habitants i la resta de capitals comarcals.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat)

▪ **Població resident a l'estranger**

El padró d'habitants residents a l'estranger és el registre administratiu en què consten les persones que viuen habitualment a l'estranger i, que tenen la nacionalitat espanyola, sigui aquesta la seva única nacionalitat o no. A més, l'últim municipi al qual han estat o estan inscrites és qualsevol dels que hi ha a Catalunya. L'objectiu d'aquest padró és obtenir tabulacions del nombre i les característiques bàsiques dels catalans residents a fora a partir d'una explotació inicial del padró d'espanyols residents a l'estranger entre les persones que s'han inscrit per darrer cop en un municipi de Catalunya. La data de referència és l'1 de gener de cada any.

La població resident a l'estranger es constitueix amb les dades que hi ha al Registre de Matrícula de cada oficina consular o secció consular de les missions diplomàtiques.

Font: Idescat

▪ **Població segons el lloc de naixement i residència**

A partir de 1996, en què es posa en marxa el funcionament del Padró continu, les xifres oficials de població dels municipis s'obtenen anualment amb data de referència 1 de gener de cada any, llevat de 1997, en què per raons tècniques no es va fer. Així, des de 1998, del Padró continu s'obté la població segons el lloc de naixement i residència, que relaciona la residència dels habitants per sexe d'un municipi amb el seu lloc de naixement per categories:

- Mateixa CA. Mateixa província. Mateix municipi: nascuts al mateix municipi
- Mateixa CA. Mateixa província. Diferent municipi: nascuts a un altre municipi de la província
- Mateixa CA. Mateixa província: nascuts a la província de Girona
- Mateixa CA. Diferent província: nascuts a les províncies de Tarragona, Lleida o Girona
- Mateixa comunitat autònoma: nascuts a Catalunya
- Diferent comunitat autònoma: nascuts fora de Catalunya, a la resta de l'Estat espanyol
- Nascuts a l'estranger

Font: Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), Padró continu

▪ **Població segons la nacionalitat i el sexe**

A partir de 1996, en què es posa en marxa el funcionament del Padró continu, les xifres oficials de població dels municipis s'obtenen anualment amb data de referència 1 de gener de cada any, llevat de 1997, en què per raons tècniques no es va fer. Així, des de 1998, del Padró continu s'obté la població per nacionalitat i sexe, però només per països de la Unió Europea o per continents. Tot i això, a partir de l'any 2000 s'ofereixen dades per a tots els països de procedència que hi ha en un mateix municipi, a partir d'una explotació des de l'Idescat.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), Padró continu

▪ **Població estrangera per sexe i edat**

A partir de 1996, en què es posa en marxa el funcionament del Padró continu, les xifres oficials de població dels municipis s'obtenen anualment amb data de referència 1 de gener de cada any, llevat de 1997, en què per raons tècniques no es va fer. Així, des de 2002, del Padró continu s'obté la població estrangera per grans grups d'edat.

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE), Padró continu

▪ **Població segons el coneixement del català**

Les dades indicades corresponen a la població a partir de dos anys. No s'hi inclou la població menor de dos anys perquè en aquest grup no es pot parlar, en sentit estricte, de *comprensió* d'una llengua. Els conceptes són els següents:

- Una persona entén el català quan és capaç de comprendre una conversa sobre un tema corrent en aquesta llengua.
- Una persona sap llegir en català quan és capaç de llegir textos corrents, com ara anuncis, notícies de diari, etc.
- Una persona sap parlar en català quan és capaç de mantenir una conversa en català sobre un tema corrent.
- Una persona sap escriure en català quan és capaç de redactar notes, postals, etc. amb correcció suficient, encara que no sigui total.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat)

▪ **Població segons el nivell d'instrucció**

El nivell d'instrucció es refereix al nivell d'estudis més alt assolit per la persona, estudiï o no en la data de referència. Aquesta informació es va recollir per als anys 1981, 1986, 1991, 1996 i 2001, tot i que en aquest cas només apareixen dades de 1996 i 2001.

- No sap llegir o escriure, o hi té dificultats. Comprèn les persones que no són capaces de llegir o escriure una breu i senzilla exposició de fets relatius a la seva vida corrent; les persones que només saben llegir o escriure una breu i senzilla exposició de fets relatius a la seva vida quotidiana, i les persones que només saben llegir i signar.
- Primària incompleta. Comprèn els escolars que no hagin acabat els cinc primers cursos d'EGB i tots els que cursen EGB i són més petits d'onze anys. També hi estan incloses les persones que, ja no escolars, en els seus estudis hagin assolit un nivell inferior al certificat d'estudis primaris, d'escolarització o equivalent.
- Primària o EGB, primera etapa completa. Suposa haver cursat els cinc primers cursos d'EGB —cal una edat mínima d'onze anys— o bé haver obtingut el certificat d'estudis primaris o d'escolarització.
- Formació professional de primer grau o oficialia. Comprèn les persones que estan en possessió del títol de tècnic auxiliar, que correspon als estudis de 1r grau de formació professional, i també els qui van cursar estudis d'oficialia industrial.

- Formació professional de segon grau o mestratge. S'hi inclouen les persones que estan en possessió del títol de tècnic especialista, que correspon als estudis de 2n grau de formació professional, i també els qui tenen el nivell de mestratge industrial.
- Batxillerat elemental o EGB, segona etapa completa. Inclou les persones que han completat els vuit cursos d'EGB —edat mínima de catorze anys— o han obtingut el nivell de graduat escolar. S'hi inclouen també les persones que tinguin com a nivell d'estudis més elevat l'antic batxillerat elemental. A aquesta tipologia l'any 2011 s'afegeix l'ESO.
- Títol de grau mitjà. Titulacions de carreres universitàries amb una durada inferior a cinc cursos o antics titulats de grau mitjà: perits, aparelladors, etc.
- Títol superior. Títol obtingut en una facultat, escola tècnica superior o equivalent que correspongui a una carrera de cinc cursos o més.

Font: Idescat, *Enquesta padronal 1996 i censos 2001 i 2011*

▪ **Llar**

Grup de persones (una o més) que resideixen al mateix habitatge familiar i que comparteixen algunes despeses en comú. A diferència del concepte de família, no necessàriament han d'estar vinculades per parentiu.

Font: Idescat, *Enquesta padronal 1996 i censos 2001 i 2011*

▪ **Naixements**

Els fluxos de població es refereixen a les modificacions anuals de les xifres de població d'un àmbit territorial. Hi influeixen tant els canvis pel moviment natural de la població —naixements, defuncions i matrimonis— com pels moviments migratoris —immigració i emigració.

En aquest cas, les dades de naixements que recull el banc de dades d'estadístiques municipals i comarcals de l'Institut d'Estadística de Catalunya provenen dels registres civils i es basen en les declaracions fetes pels mateixos ciutadans en el moment de la inscripció d'un fet en el registre, cosa que suposa formalitzar una butlleta estadística de part. La verificació de continguts i qualitat de les butlletes es fa mitjançant una depuració continuada de la informació que contenen.

Segons la Classificació internacional de malalties (9a revisió), s'entén per *nascut viu* l'expulsió o l'extracció completa del cos de la mare del producte de la concepció —amb independència de la durada del període de gestació— que, després d'aquesta separació, respira o manifesta qualsevol altre signe de vida, com poden ser batecs del cor, pulsacions del cordó umbilical o contraccions efectives d'algun múscul sotmès a l'acció de la voluntat, se li hagi tallat el cordó umbilical o no. El producte d'un part així, es considera un *nascut viu*. La major part de les taules sobre natalitat es refereixen al municipi de residència de la mare, que és la variable més significativa, per davant del lloc d'inscripció del nascut, ja que la majoria dels naixements tenen lloc en centres sanitaris localitzats en municipis que poden ser diferents del de residència.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya, *Registre Civil*

▪ **Defuncions**

Els fluxos de població es refereixen a les modificacions anuals de les xifres de població d'un àmbit territorial. Hi influeixen tant els canvis pel moviment natural de la població —naixements, defuncions i matrimonis— com pels moviments migratoris —immigració i emigració.

En aquest cas, les dades de defuncions que recull el banc de dades d'estadístiques municipals i comarcals de l'Institut d'Estadística de Catalunya provenen dels registres civils i es basen en les declaracions fetes pels mateixos ciutadans en el moment de la inscripció d'un fet en el registre, cosa que suposa formalitzar una butlleta estadística de defunció. La verificació de continguts i qualitat de les butlletes es fa mitjançant una depuració continuada de la informació continguda.

Es considera *defunció* la mort de tota persona nascuda amb vida. Fins al 1974 es considerava defunció la mort d'una persona amb més de 24 hores de vida. La major part de les taules es refereixen al municipi de residència del difunt, que és la variable més significativa, per davant del lloc d'inscripció, ja que la majoria de les defuncions tenen lloc en centres sanitaris localitzats en municipis que poden ser diferents del de residència.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya, Registre Civil

▪ **Moviment migratori**

Els fluxos de població es refereixen a les modificacions anuals de les xifres de població d'un àmbit territorial. Hi influeixen tant els canvis pel moviment natural de la població —naixements, defuncions i matrimonis— com pels moviments migratoris —immigració i emigració.

En aquest cas, el moviment migratori fa referència al desplaçament d'una persona produït per un canvi de residència. La informació continguda comprèn només els canvis de residència intermunicipals i, per tant, s'exclouen els canvis de residència dins d'un mateix municipi; a més, no existeixen dades dels residents que emigren a l'exterior.

Les definicions bàsiques utilitzades són les següents:

- Immigració interna: altes registrades en el padró municipal d'habitants durant un any determinat, per canvi de residència des d'un altre municipi de Catalunya o de la resta de l'Estat.

- Emigració interna: baixes registrades en el padró municipal d'habitants durant un determinat any per canvi de residència a un altre municipi de Catalunya o de la resta de l'Estat.

- Immigració exterior: canvi de residència quan el municipi de procedència és l'estranger i el de destinació és qualsevol dels municipis de Catalunya. La immigració exterior inclou tant l'arribada de persones de nacionalitat espanyola com estrangera que procedeixen de l'estranger. Les xifres d'immigració exterior procedeixen exclusivament de les butlletes de variacions residencials que recullen les altes municipals de població procedent de l'estranger. Se n'exclouen les inclusions per omissió en els padrons d'habitants, que comprenen una fracció important de població de nacionalitat estrangera.

- Emigració exterior: canvi de residència quan el municipi de destinació és l'estranger i el de procedència és qualsevol dels municipis de Catalunya. L'emigració exterior inclou la sortida de persones de nacionalitat tant espanyola com estrangera. La sèrie d'emigració exterior s'inicia l'any 2005, any en què les dades, després d'analitzar-les, comencen a tenir consistència, tot i que presenten un elevat nombre de casos en què no consta la variable del país de destinació. A partir

del 2006 s'hi inclouen les baixes per caducitat. Aquestes baixes s'incorporen com a conseqüència de la modificació legislativa introduïda per la Llei orgànica 14/2003 d'estrangeria en la Llei 7/1985 reguladora de les bases de règim local, que estableix que els estrangers no comunitaris sense autorització de residència permanent tenen l'obligació de renovar la inscripció padronal cada dos anys. Si no la renoven, els ajuntaments han de declarar la caducitat de la inscripció.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ **Projeccions**

A partir de les dades demogràfiques més recents (cens de població, moviment natural i moviment migratori), i d'acord amb diferents hipòtesis de caràcter demogràfic, l'Idescat elabora una sèrie de productes estadístics que pertanyen a la categoria de Projeccions de població. Les Projeccions de població tenen com a objectiu descriure la possible evolució futura de la població, tant els seus efectius totals com la seva classificació per diferents variables. Dins del programa XIFRA es mostra només una part d'aquestes projeccions de la població comarcal: segons el sexe i l'edat quinquennal, i segons el sexe i l'escenari. I la suma total representa la província de Girona.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ **Equipaments culturals**

En aquest apartat s'agrupen dades relatives a alguns aspectes de la infraestructura cultural, com els arxius, museus, sales de cinema, biblioteques, teatres i auditoris.

- Arxiu: arxius amb fons històrics, en els quals hi ha un responsable efectiu i que tenen ordenats i reglamentats l'accés i la consulta del fons al servei dels investigadors, sigui quina sigui la seva dependència administrativa, tret dels arxius privats, la utilització dels quals no és permesa al públic ni tan sols en condicions especials. No s'hi inclouen els arxius administratius de la Generalitat corresponents als departaments, serveis territorials, organismes autònoms i empreses públiques, i els arxius administratius municipals que no contenen fons.
- Museu i col·lecció: són institucions permanents, sense finalitat de lucre, obertes al públic, que reuneixen un conjunt de béns culturals mobles i immobles, els conserven, els documenten i estudien, els exhibeixen i els difonen.
- Sales de cinema en actiu: aquelles sales que han projectat obres cinematogràfiques en el decurs de l'any. Recompte de nombre de pantalles per sala de cinema.
- Teatres i auditoris de Catalunya: espais amb una capacitat definida, amb les condicions tècniques necessàries per representar-hi obres escèniques o recitals musicals, que durant l'any han dut a terme més de 5 representacions de teatre o música. No s'hi inclou la programació de caràcter amateur.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ **Equipaments esportius**

En aquest apartat s'agrupen dades relatives a alguns aspectes de la infraestructura de l'esport que corresponen a la informació del Cens d'equipaments esportius de Catalunya, i es classifiquen en:

- Pavellons
- Pistes poliesportives
- Camps poliesportius
- Sales esportives
- Frontons
- Pistes de tennis
- Pistes d'esquaix
- Pistes de pàdel
- Piscines a l'aire lliure
- Piscines cobertes
- Pistes d'atletisme
- Pistes de petanca
- Espais singulars
- Altres espais

Font: Idescat, Consell Català de l'Esport

▪ **Residus**

Residus municipals domiciliaris: quantitat en tones dels residus de recollida selectiva i de rebuig que generen els domicilis i els comerços de cada municipi.

- La recollida selectiva inclou: vidre, paper i cartró, envasos lleugers, matèria orgànica, residus voluminosos, poda i jardineria, altres residus valoritzables i rebuig.
- El residu de rebuig és la brossa que es diposita en els contenidors ordinaris i que es porta cap als abocadors o les incineradores.

Residus industrials: l'estadística de residus industrials es basa en la Declaració anual de residus que omplen les indústries de cada municipi. Es classifiquen en perillous i no perillous, i també apareixen les dades del nombre d'empreses que en declaren.

Font: ARC, Departament de Territori i Sostenibilitat

▪ **Sanitat**

La informació sobre el sector sanitari que s'ofereix es basa en les estadístiques elaborades pel Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya i es refereix fonamentalment a aspectes de la infraestructura del sistema sanitari, és a dir, centres i llits hospitalaris, farmàcies, etc.

- Oficines de farmàcia: són els establiments sanitaris on s'exerceixen funcions, activitats i serveis assistencials farmacèutics i també de salut pública en els casos i circumstàncies

establerts o que es dictaminin. Totes pertanyen al sector privat. No s'hi inclouen les farmàcies hospitalàries.

- Centres i llits hospitalaris: s'entén per centre hospitalari aquell que dona un servei permanent amb atenció mèdica i d'infermeria, i està proveït de llits per a ingrés amb atenció continuada.
 - Llits d'aguts: s'hi inclouen els llits d'hospitals generals i d'hospitals especialitzats (quirúrgics, maternitats, pediàtrics i altres de monogràfics dedicats a nefrologia, oftalmologia, reumatologia, etc.). No s'hi inclouen, per tant, els llits destinats a crònics o a pacients de llarga estada. A partir de 1987 es treuen els llits de psiquiatria dels hospitals generals, que es comptabilitzen en els llits de psiquiatria.
 - Llits de psiquiatria: s'hi inclouen els llits d'hospitals psiquiàtrics i els llits de psiquiatria dels hospitals generals.
 - Llits de llarga estada: es classifiquen en llits de crònics i llits de residència assistida.
 - Llits de crònics: llits residencials destinats a prestar assistència a aquells pacients que no necessiten l'aplicació dels mitjans diagnòstics i terapèutics d'un hospital d'aguts, independentment de l'edat que tinguin, però que necessitin controls mèdics i farmacològics diversos, continuats i permanents, que no poden ser subministrats en el seu domicili. S'inclouen en aquest grup els llits dels hospitals geriàtrics de llarga estada, sanatoris antituberculosos, d'altres centres (assistència a paraplàtics, malalts psicopàtics, crònics i incurables, recuperació, etc.).
 - Llits de residència assistida: llits residencials substitutoris de la llar que es destinen a acollir persones de més de 60 anys o altres col·lectius d'edat inferior que no són objecte d'una regulació específica i que presenten, a més de mancances socials, problemes sanitaris no aguts, amb un grau de patologia que requereix tractaments preventius i/o rehabilitació permanent, així com control mèdic i farmacològic continuat.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya a partir de dades del Departament de Sanitat

▪ **Educació**

Centres, grups i alumnat

Les dades indicades corresponen a diferents cicles educatius, en concret:

- Educació infantil de primer i segon cicle
- Educació primària
- Educació secundària obligatòria (ESO)
- Batxillerat
- Cicles de formació professional de grau mitjà
- Cicles de formació professional de grau superior
- Formació de persones adultes
- Escoles de música

Les dades es presenten per a cada curs i cicle segons el sector de titularitat del centre i inclouen els centres que hi ha al municipi, els grups o unitats totals i l'alumnat que hi assisteix.

Alumnat de 1r cicle d'infantil per edat

El primer cicle de l'educació infantil és una etapa educativa no obligatòria que s'ofereix des dels ajuntaments en un percentatge important.

Les dades que es presenten mostren el nombre d'infants de cada edat que assisteixen als centres segons la titularitat. Les dades corresponents al sector públic inclouen tant les escoles bressol municipals com les llars d'infants del Departament d'Ensenyament.

Alumnat de postobligatòria per edat

L'educació postobligatòria inclou:

- Batxillerat
- Cicles de formació professional de grau mitjà
- Cicles de formació professional de grau superior

La dada de població que cursa aquests estudis està directament relacionada amb un dels indicadors inclosos a l'Estratègia Europa 2020. En concret, amb l'abandonament escolar prematur, que es defineix com el percentatge de persones de 18 a 24 anys que no han completat l'educació secundària postobligatòria i que no han fet cap tipus d'estudis o formació durant les darreres quatre setmanes. L'objectiu en el cas de l'Estat espanyol és arribar a un màxim del 15% d'abandonament, i a un 10% en el cas de la Unió Europea (28 països).

Professors per tipus d'ensenyament

Les dades corresponen al professorat en diferents cicles educatius, en concret:

- Educació infantil de primer cicle
- Educació infantil de segon cicle i primària
- Educació secundària (inclou ESO, batxillerat i cicles formatius de grau mitjà i superior)
- Educació especial

Les dades es presenten per a cada curs segons el sector de titularitat del centre.

Font: Estadístiques del Departament d'Ensenyament

▪ **Assistencial**

En aquest apartat s'acullen estadístiques clarament vinculades al concepte de benestar social:

- Places en residències per a gent gran: aquesta taula presenta dades sobre el nombre de places dels centres que ofereixen serveis d'acolliment residencial de caràcter permanent o temporal per a persones grans. Aquests serveis adopten dues modalitats: serveis de llar residència i serveis de residència assistida. Els primers s'adrecen a persones grans amb un grau d'autonomia suficient per fer les activitats de la vida diària, que requereixen un determinat nivell d'organització i suport personal. Els segons, d'assistència integral, s'adrecen a persones grans que no tenen un grau d'autonomia suficient per fer les activitats de la vida diària, que necessiten atenció i supervisió constants, i que tenen unes

circumstàncies sociofamiliars que requereixen la substitució de la llar. No s'hi inclouen els centres d'assistència sociosanitària.

- Centres de dia per a gent gran: centres que ofereixen serveis d'acolliment diürn i d'assistència a l'activitat de la vida diària per a persones grans amb dependències. Aquests serveis es poden prestar en un establiment específic o bé com a serveis integrats en els espais assistencials generals i en el programa funcional d'activitats diürnes d'una residència. Els destinataris són persones grans que necessiten organització, supervisió i assistència tècnica en el desenvolupament de les activitats de la vida diària, i que completen la seva atenció en l'entorn social i familiar.
- Centres ocupacionals per a persones amb discapacitat: serveis adreçats a persones amb discapacitat en edat laboral i que no hagin pogut assolir la integració en l'àmbit laboral, que els ofereixen una atenció diürna de tipus rehabilitador perquè puguin assolir, dins les possibilitats de cada usuari, la màxima integració. Aquests serveis adopten dues modalitats: serveis de teràpia ocupacional i serveis ocupacionals d'inserció. Mentre que en els primers s'accentua la funció terapèutica, en els segons tenen més importància les activitats prelaborals.
- Pensions no contributives de la Seguretat Social. N'hi ha de dos tipus: la de jubilació i la d'invalidesa. Accedeixen a la de jubilació les persones que han complert 65 anys, mentre que les d'invalidesa, les reben els més grans de 18 anys que presenten una discapacitat superior al 65 %.
- Pensions assistencials per vellesa i malaltia: procedeixen de les anteriors pensions del Fons Nacional d'Assistència Social, que van ser transformades l'any 1981, i van ser transferides a la Generalitat, que en va encomanar la gestió de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials. La concessió d'aquestes prestacions, que no admet beneficiaris nous des del moment de la implantació de les pensions no contributives, estava subjecta a la restricció d'ingressos, a l'edat i el grau d'invalidesa.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya a partir de dades del Departament de Benestar i Família

▪ Seguretat ciutadana

La informació estadística municipal de seguretat ciutadana fa referència a la plantilla orgànica de la Policia Local. A partir del 2010, les xifres fan referència a efectius, no a la plantilla orgànica. Les graduacions són les següents:

- agents
- caporals
- sergents
- sotsinspectors
- inspectors
- intendents
- intendents majors
- superintendents

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ Habitatges, edificis i locals

Cens d'habitatges

El coneixement del nombre d'habitatges i les seves característiques s'assoleix a través dels censos d'habitatges, que es duen a terme cada deu anys conjuntament amb els censos de població corresponents. L'objectiu bàsic del Cens d'habitatges és determinar el nombre i les característiques dels habitatges existents en la data censal d'1 de març per als anys 1981, 1991, i d'1 de novembre per al 2001. Es presenten dos tipus de taules: la distribució dels habitatges segons la tipologia i les característiques dels habitatges principals, tant per recomptes de freqüències com per taules encreuades de les diferents característiques.

Quan s'intenten descriure les característiques i els serveis de què disposa la població als habitatges, és natural centrar els esforços en els habitatges principals, ja que és en aquests on resideix la major part de la població. Quan els habitatges principals estan ubicats en edificis, hi ha certes característiques de l'edifici que afecten els habitatges, com és el nombre d'habitatges de l'edifici o l'any de construcció. La resta de taules fan referència a les característiques bàsiques de l'habitatge: règim de tinença, superfície útil, nombre d'habitacions i instal·lacions i serveis. Respecte a aquestes darreres característiques, l'any 2001 només es preguntava per calefacció i refrigeració.

No s'hi inclouen els habitatges en construcció, excepte els que ja han estat habitats o estan pendents de petits detalls, ni els que han estat declarats en estat ruïnós. L'any 2001 només es recull informació per als habitatges principals.

L'any 2001 s'inclou un bloc d'informació nou amb el títol «Dades de les llars».

Cens d'edificis

Els censos d'edificis es duen a terme cada deu anys, i tenen com a objectiu bàsic determinar el nombre i la distribució geogràfica dels edificis existents. N'estableixen la tipologia bàsica, de manera que es puguin diferenciar els que es destinen exclusivament o principalment a habitatge familiar i la resta d'edificis. La informació que s'ofereix a les taules prové dels censos del 1980, del 1990 i del 2001, amb data de referència de 15 d'octubre els dos primers i 1 de novembre el tercer.

S'hi inclouen tots els edificis acabats, a més d'aquells que en la data de referència estaven en construcció i s'havien cobert d'aigües, és a dir, els que, després d'haver-ne acabat l'estructura general, tenien cobert l'últim pis sense haver-hi fet els envans o les instal·lacions interiors. Se n'exclouen els edificis següents:

- els que s'enderroquen o estan buits perquè estan en estat ruïnós
- els destinats exclusivament a la producció agrària.

Cens de locals

Els locals es classifiquen segons l'activitat i la tipologia. L'any 2001 s'hi incorpora informació sobre locals procedent de l'operació del Cens d'edificis.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ Cadastre

El Cadastre immobiliari és un registre administratiu dependent de l'Estat en què es descriuen els béns immobles rústics, urbans i de característiques especials.

El concepte actual de cadastre es basa en tres finalitats:

- Donar una base per al planejament urbà i rural.
- Calcular la suma de les contribucions (per exemple, l'impost immobiliari).
- Guardar la seguretat jurídica del dret de propietat per mitjà de l'aprovació i l'arxivament de les mesures, que són la base de les escriptures de translació i domini.

El caràcter urbà o rústic de l'immoble depèn de la naturalesa del sòl.

S'entén per *sòl de naturalesa urbana* el que està classificat pel planejament urbanístic com a urbà, els terrenys que tinguin la consideració d'urbanitzables segons el planejament urbanístic i que estiguin inclosos en sectors, així com la resta del sòl classificat com a urbanitzable a partir del moment de l'aprovació de l'instrument urbanístic que el desenvolupi, i el que reuneixi les característiques contingudes en l'article 8 de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions. Tenen la mateixa consideració aquells sòls en què es puguin exercir facultats urbanístiques equivalents a les anteriors segons la legislació autonòmica. S'exceptua de la consideració de sòl de naturalesa urbana el que integri els béns immobles de característiques especials.

S'entén per *sòl de naturalesa rústica* el que no sigui de naturalesa urbana, de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior, ni estigui integrat en un bé immoble de característiques especials. El valor cadastral és el que es determina objectivament per a cada bé immoble a partir de les dades que consten en el Cadastre immobiliari, i està integrat pel valor cadastral del sòl i el valor cadastral de les construccions.

Font: lloc web del Cadastre

▪ **Empreses (RGSS), assalariats i autònoms**

Empreses: centres de cotització inscrits al Registre General de la Seguretat Social (RGSS) amb un treballador assalariat o més dins del Règim General de la Seguretat Social i el Règim Especial de la Minería del Carbó.

Assalariats: treballadors per compte d'altri inscrits al Registre General de la Seguretat Social (RGSS) amb afiliació al Règim General de la Seguretat Social i al Règim Especial de la Minería del Carbó.

Autònoms: treballadors per compte propi inscrits al Registre General de la Seguretat Social (RGSS) amb afiliació al Règim Especial de Treballadors Autònoms.

Font: Generalitat de Catalunya, Departament de Treball, a partir de dades del Registre General de la Seguretat Social (RGSS)

▪ Cens agrari

El Cens agrari és una operació estadística periòdica i de caràcter exhaustiu per recollir, elaborar i publicar informació per conèixer l'estructura del sector agrari amb referència a un moment determinat i prenent com a base de la informació l'explotació agrària.

- Agricultura

Nombre d'explotacions i superfície censada

- Explotació agrària: és la unitat tecnicoeconòmica de la qual s'obtenen productes agraris sota la responsabilitat d'un titular. Aquesta unitat tecnicoeconòmica es caracteritza generalment per la utilització dels mateixos mitjans de producció: mà d'obra, maquinària, etc. Com a cas especial, se censen les terres utilitzades anteriorment amb finalitat agrària i que, malgrat haver continuat amb la mateixa destinació, no han estat explotades durant el període de referència censal. Així mateix, se censen les terres no llaurades, encara que el seu únic aprofitament sigui la caça (vedats de caça). També se censen les explotacions exclusivament forestals. No es consideren censables els picadors de cavalls de curses, gosses, comerços d'animals, explotacions d'animals de tir que no es dediquin a la cria, parcs zoològics i almàixeres amb animals per a la pel·leteria i la repoblació cinegètica. Tampoc es consideren els terrenys parcel·lats que el dia de l'entrevista estiguin urbanitzats o s'hi hagin iniciat treballs d'urbanització.
- Explotació agrària amb terres: és aquella explotació la superfície de la qual, en una o diverses parcel·les, encara que no siguin contigües, és igual o superior a 0,1 ha.
- Explotació agrària sense terres: és aquella que amb menys de 0,1 ha té un cap de bestiar vaquí o més; dos caps o més entre bestiar cavallí, mular o asiní; sis caps de bestiar porcí o més; cinquanta aus o més entre gallines, galls dindi, ànecs, pintades, coloms, guatlls, faisans i perdius criades en captivitat; trenta conilles mares o més, i deu ruscs o més. Aquest bestiar pot estar en zones rurals o urbanes.
- Superfície total: la superfície total és constituïda per la superfície de totes les parcel·les que integren l'explotació, independentment de quin en sigui el règim de tinença. Se n'exclouen les superfícies propietat del titular però cedides a terceres persones.
- Superfície agrícola utilitzada (SAU): és el conjunt de la superfície de les terres llaurades i de les terres per a pastures permanents. Les terres llaurades inclouen els conreus herbacis, els guarets, les hortes familiars i les terres dedicades a conreus llenyosos.
- Altres terres: són aquelles terres que, tot i formar part de l'explotació no formen part del que denominem superfície agrícola utilitzada (SAU).

- Ramaderia

Unitats ramaderes: s'inclouen en aquest apartat els animals que hi ha a l'explotació el dia de l'entrevista, comptant el bestiar transhumant i el bestiar en règim d'integració o contracte. Es considera règim d'integració tota mena de contracte que impliqui una dependència en els subministraments (animals, pinsos, etc.) i en la venda. Les unitats ramaderes (UR), s'obtenen aplicant un coeficient a cadascuna de les espècies i tipus, per poder presentar en una mateixa unitat d'equivalència les diferents espècies. Aquests coeficients són: vaques de llet: 1; altres

vaques: 0,8; bovins mascles a partir de 24 mesos: 1; vaques braves a partir de 24 mesos: 0,8; bovins de 12 a 24 mesos: 0,7; bovins de menys de 12 mesos: 0,4; ovins: 0,1; cabrum: 0,1; truges: 0,5; truges per a reposició: 0,5; garrins: 0,027; altres porcins: 0,3; equins: 0,8; gallines: 0,014; polles destinades a pondre: 0,014; pollastres i galls: 0,007; galls dindi, ànecs i oques: 0,03; altre aviram: 0,03; conilles mares: 0,02. S'han d'excepcuar els rusc i els estruçs, que no es converteixen a UR.

Font: Cens agrari 1999, elaborat per l'Idescat amb la col·laboració del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural de la Generalitat de Catalunya

▪ **Habitatges en construcció**

Les dades elaborades per la Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana s'obtenen a partir de dos arxius administratius. D'una banda, de les tramitacions d'habitatges de protecció oficial i les tramitacions de les cèdules d'habitabilitat. De l'altra, de l'arxiu dels col·legis d'aparelladors i arquitectes tècnics de Catalunya, amb els quals la SHIMU va establir un conveni per explotar les seves bases de dades. Definicions següents:

- Habitatge iniciat: habitatge que disposa dels expedients visats pels col·legis d'aparelladors.
- Habitatge acabat: habitatge que disposa del certificat de final d'obra dels col·legis d'aparelladors.
- Habitatge iniciat amb protecció oficial: habitatge que ha obtingut la qualificació provisional de protecció oficial després que la Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana hagi iniciat les promocions.
- Habitatge acabat amb protecció oficial: habitatge que ha obtingut la qualificació definitiva de protecció oficial després que la Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana hagi acabat les promocions.
- Cèdula d'habitabilitat: document administratiu que acredita que un habitatge és apte perquè hi resideixin les persones, atès que disposa de les condicions tècniques d'habitabilitat segons la normativa vigent. Els locals, estudis, etc. no poden disposar de cèdula d'habitabilitat, ja que no tenen la consideració d'habitatge.

Font: Departament de Territori i Sostenibilitat

▪ **Turisme (oferta i demanda)**

Les estadístiques de turisme que s'ofereixen fan referència a la informació clàssica del sector, nombre d'establiments turístics i places, i viatgers i pernoctacions, és a dir, l'oferta i la demanda turística. Les dades d'oferta es mostren en l'àmbit municipal per anys, mentre que les dades de demanda només es desglossen en l'àmbit comarcal per anys, i en el provincial, per trimestres. Les operacions estadístiques que proporcionen aquesta informació són les següents: l'Enquesta d'ocupació hotelera, l'Enquesta d'ocupació en càmpings i l'Enquesta d'ocupació en allotjaments de turisme rural de l'INE, que tenen com a objectiu conèixer el comportament de les principals

variables relacionades amb aquestes tipologies d'allotjament en el sector turístic (viatgers, pernoctacions i grau d'ocupació).

Són **establiments hotelers** els que presten serveis d'allotjament col·lectiu mitjançant un preu, que pot incloure altres serveis complementaris o no (hotel, hotel apartament, hostel, pensió, fonda...).

Es classifiquen en set categories, que s'identifiquen per estrelles: una estrella o bàsic, dues estrelles, tres estrelles, quatre estrelles, quatre estrelles superior, cinc estrelles i GL o gran luxe.

S'entén per **càmpings** els establiments que per un preu presten servei d'allotjament temporal en espais d'ús públic degudament delimitats, destinats a la convivència agrupada de persones a l'aire lliure, mitjançant tendes de campanya, caravanes, autocaravanes i altres albergs mòbils o en bungalows. Es classifiquen en quatre categories: luxe, primera, segona i tercera.

S'entén per **allotjament de turisme rural** aquells establiments o habitatges destinats a l'allotjament turístic per un preu amb altres serveis complementaris o sense. Els allotjaments de turisme rural poden adoptar dues modalitats de lloguer: modalitat de lloguer d'ús complet, o modalitat de lloguer d'ús compartit, amb la contractació individualitzada d'habitacions.

S'anomena **viatger** tota persona que fa una o més pernoctacions seguides en el mateix establiment d'allotjament. Els viatgers es classifiquen pel seu país de residència, cosa que permet fer la distinció entre turisme domèstic (el que efectuen els residents a l'Estat espanyol) i turisme estranger (el que efectuen els residents a fora de l'Estat). En el cas dels residents a l'Estat espanyol, se'ls sol·licita informació sobre la comunitat autònoma de procedència.

Una **pernoctació** o **plaça ocupada** és cada nit que un viatger s'allotja a l'establiment.

El **grau d'ocupació per habitacions** és la relació, en percentatge, entre la mitjana diària d'habitacions ocupades durant el mes i el total d'habitacions disponibles.

El **grau d'ocupació per parcel·les** és la relació, en percentatge, entre el total de parcel·les ocupades durant un període i les disponibles al càmping en el mateix període, multiplicades pels dies del mes de referència.

A partir de les dades de l'INE, l'Idescat amplia mensualment els resultats per a Catalunya segons la categoria dels establiments i per marques turístiques de destinació.

Font: Idescat i INE

▪ **Parc d'automòbils**

Es presenta l'estadística en xifres absolutes. Les categories són les següents:

- Turismes: vehicles de quatre rodes destinats al transport de viatgers amb una capacitat màxima de nou places comptant la del conductor.
- Motocicletes: vehicles de dues rodes, motocarros i cotxes de discapacitats, sense comptar els velomotors.
- Camions i furgonetes: vehicles destinats al transport de mercaderies.
- Autobusos: vehicles destinats al transport de viatgers amb una capacitat superior a nou places comptant la del conductor.
- Tractors industrials: vehicles capacitats per arrossegar altres vehicles, sense comptar els tractors agrícoles.
- Altres: vehicles no inclosos en les categories precedents, sense comptar els agrícoles.

Font: Idescat, Direcció General de Trànsit

▪ **Entitats financeres**

La informació recollida a les taules es refereix al sector financer considerat en la seva accepció més estricta. L'objectiu és donar una visió territorialitzada de les entitats financeres que operen a Catalunya. L'Institut d'Estadística de Catalunya, a partir de l'explotació de l'impost d'activitats econòmiques (IAE), és qui elabora aquestes dades. Les entitats financeres que es ressenyen a les taules corresponen a les oficines dels bancs i de les caixes d'estalvi obertes al públic en general i que recullen tota l'activitat del sector desenvolupada en el territori català, amb independència de la ubicació de la seva seu social.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ **Pressupostos municipals**

Podem definir el pressupost com un document jurídic públic elaborat periòdicament, en el qual es recull de forma comptable l'autorització del límit de despeses i les previsions d'ingressos de la hisenda pública durant l'exercici econòmic corresponent, d'acord amb el seu pla econòmic. En el cas de les dades de què disposem en el XIFRA, parlem de pressupost inicial; per consultar les liquidacions finals podeu visitar el web del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques (www.minhap.gob.es).

La classificació més important del pressupost és la que diferencia els estats de despeses (econòmica i funcional) dels d'ingressos (econòmica):

Despeses: classificació econòmica

Les operacions corrents comprenen:

- Cap. 1: despeses de personal. Inclou tota mena de retribucions que diversos organismes de l'Administració pública han de ser satisfes a tot el seu personal.
- Cap. 2: despeses corrents en béns i serveis. Inclou les despeses en béns i serveis que no produeixen un increment de capital o del patrimoni públic.
- Cap. 3: despeses financeres. Comprèn els interessos i altres despeses derivats de les operacions financeres.
- Cap. 4: transferències corrents. Inclou els crèdits concedits sense contrapartida directa per part dels agents que els reben.

Les operacions de capital comprenen:

- Cap. 6: inversions reals. Inclou les despeses que cal fer adreçades a la creació d'infraestructures i a l'adquisició de béns de capital.
- Cap. 7: transferències de capital. Comprèn els crèdits efectuats en contrapartida directa per part de qui els rep per destinar-los a finançar operacions de capital.

Les operacions financeres comprenen:

- Cap. 8: actius financers. Integra l'adquisició d'actius financers.
- Cap. 9: passius financers. Recull l'amortització dels deutes emesos, sigui quina sigui la forma en què s'hagin instrumentalitzat, i amb venciment a curt o llarg termini.

Despeses: classificació funcional

- Grup 1: serveis de caràcter general. Inclou despeses relatives a les activitats que afectin, amb caràcter general, tot l'ajuntament.
- Grup 2: protecció civil i seguretat ciutadana. Inclou la Policia Local, el control del trànsit, etc.
- Grup 3: seguretat, protecció i promoció social. Inclou les activitats adreçades a millorar la distribució de la renda.
- Grup 4: producció de béns públics de caràcter preferent. Recull totes les despeses relacionades amb la sanitat, l'educació, l'habitatge i l'urbanisme, etc.
- Grup 5: producció de caràcter econòmic. Inclou les despeses, preferentment d'inversió, relacionades amb la creació d'infraestructures bàsiques.
- Grup 6: regulació econòmica de caràcter general. Inclou les despeses referents a assumptes econòmics, financers i comercials.
- Grup 7: regulació econòmica de sectors productius. Integra les despeses per al finançament de les polítiques agropecuària, energètica, industrial, turística, etc.
- Grup 8: transferències a altres administracions públiques. Inclou les transferències de caràcter general que no puguin aplicar-se a cap altre epígraf.
- Grup 9: deute públic. Recull les despeses d'interessos i amortització del deute públic, i altres despeses financeres que se'n deriven.

Ingressos: classificació econòmica

Ingressos corrents

- Cap. 1: impostos directes.
- Cap. 2: impostos indirectes.
- Cap. 3: taxes i altres ingressos.
- Cap. 4: transferències corrents. Comprèn els recursos de naturalesa no tributària rebuts sense contraprestació directa pels agents que concedeixen les transferències i que estan destinats a finançar operacions corrents.
- Cap. 5: ingressos patrimonials. Inclou els ingressos procedents de rendes del patrimoni o de la propietat.

Ingressos de capital

- Cap. 6: alienació d'inversions reals. Inclou els ingressos procedents de la venda de béns de capital que siguin propietat de l'entitat pública que els alieni.
- Cap. 7: transferències de capital. Comprèn els recursos de naturalesa no tributària rebuts sense contraprestació directa pels agents que concedeixen les transferències i destinats a finançar operacions de capital.

Ingressos financers

- Cap. 8: actius financers. Recull els ingressos procedents de l'alienació d'actius financers (accions, obligacions, etc.), així com els procedents del reintegrament de préstecs concedits i els reintegraments de dipòsits i finances constituïts.

- Cap. 9: passius financers. Inclou els ingressos procedents de l'emissió de deute públic, així com l'obtenció de préstecs, de qualsevol naturalesa, interior o exterior, i tant si són a curt com a llarg termini. També inclou els dipòsits i les fiances rebuts.

Deute viu: es calcula tenint en compte les operacions de risc en crèdits financers, valors de renda fixa i préstecs o crèdits transferits a tercers. No inclou el deute comercial de les entitats locals, és a dir, el que mantenen amb els proveïdors.

Font: web del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques

▪ **Renda familiar disponible**

La renda bruta familiar disponible (Rbfd) és la macromagnitud que mesura els ingressos de què disposen els residents d'un territori per destinar-los al consum o a l'estalvi. Aquesta renda no depèn només dels ingressos de les famílies directament vinculades a la retribució per la seva aportació a l'activitat productiva (remuneració d'assalariats i excedent brut d'explotació), sinó que també és influïda per l'activitat de l'Administració pública mitjançant els impostos i les prestacions socials. Es calcula com a saldo del compte de renda de les famílies, és a dir, és la diferència entre el conjunt dels seus recursos i usos. El caràcter que té és el de renda bruta, atès que no es dedueix cap consum del capital fix. El distribuïdor territorial de l'Rbfd ha estat el saldo entre els recursos i els usos estimats del compte de renda de les famílies.

Els recursos estimats del compte de renda de les llars són els següents: remuneració d'assalariats, l'excedent brut d'explotació i les prestacions socials per jubilació i atur.

Els usos estimats són: les cotitzacions socials reals, l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'impost sobre el patrimoni de les persones físiques, l'impost sobre béns immobles de naturalesa rural i urbana, i l'impost sobre vehicles de tracció mecànica. La remuneració d'assalariats de les famílies és el conjunt de sous i salaris íntegres que han percebut els assalariats residents més les cotitzacions socials que han pagat els seus ocupadors. L'excedent brut d'explotació de les famílies és l'excedent empresarial que prové de petites empreses de menys de nou assalariats, els titulars de les quals són persones físiques residents. També cal considerar les rendes de l'activitat professional. Per prestacions socials s'entenen totes les transferències corrents proporcionades a les llars amb la intervenció d'un tercer (Administració pública, societats, institucions de crèdit, etc.) que són objecte d'assignació personal i tenen com a finalitat cobrir les càrregues que, per a les llars, es deriven de l'existència de certs riscos o necessitats sense que hi hagi una contrapartida equivalent i simultània del beneficiari. S'han considerat les prestacions per jubilació i atur.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ **Producte interior brut**

El producte interior brut a preus de mercat (PIBpm) mesura el resultat final de l'activitat de producció de les unitats productores en el territori. Es calcula a preus de mercat perquè el valor de

la producció recull la incidència dels impostos lligats a la producció i de les subvencions d'exploració.

L'àmbit geogràfic de les estimacions del PIB són les comarques de Catalunya. S'ofereixen igualment dades desagregades per als municipis de més de 5.000 habitants i capitals comarcals.

S'ha de tenir en compte que quan es fa una agregació municipal (comarques, mercats de treball, àmbit personal) al programa Hermes en aquesta variable del PIB, el resultat final és la suma de tots els municipis de més de 5.000 habitants, és a dir, no inclou la resta de municipis. Per visualitzar aquesta informació, almenys en l'àmbit comarcal: Base de dades de municipis i comarques a Idescat (<http://www.idescat.cat>).

El valor afegit brut (VAB) representa la riquesa generada en l'economia durant el període considerat i s'obté com a diferència entre el valor de la producció i el valor dels consums intermedis utilitzats (primeres matèries, serveis i subministraments exteriors, etc.). Es calcula en preus bàsics, és a dir, no s'hi inclouen els impostos i les subvencions sobre els productes (IVA, impostos especials, etc.) i només s'hi inclouen els impostos sobre la producció. Aquests impostos són aquells suportats per les empreses com a resultat de participar en l'activitat de la producció, amb independència de la quantitat o del valor del que s'ha produït i venut.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ **Impost sobre la renda (IRPF)**

L'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF) és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal que grava la renda dels subjectes passius en funció de la quantitat i de les circumstàncies familiars i personals que hi concorren. Constitueixen la renda del subjecte passiu la totalitat dels seus rendiments nets, més els increments de patrimoni. Les circumstàncies personals i familiars graduen la quota de l'import, en cada cas, mitjançant les deduccions legalment establertes.

- Base imposable: consisteix en l'import format pel total de rendiments obtinguts pel contribuent durant el període impositiu. Inclou principalment els rendiments del treball, el capital immobiliari i mobiliari, els rendiments empresarials i professionals i les variacions patrimonials.
- Quota resultant: és la quantitat resultant de minorar les deduccions per doble imposició (dividends, internacional...) i de les compensacions fiscals a la quota líquida.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ **Impost sobre béns immobles**

L'impost sobre béns immobles és un tribut directe de caràcter real que grava el valor dels béns immobles en els termes que estableix el text refós de la Llei del cadastre immobiliari (TRLCI).

La gestió d'aquest tribut és competència dels ajuntaments amb el suport de l'Administració estatal, especialment als municipis amb mitjans escassos.

El Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del cadastre immobiliari (TRLCI), classifica els béns immobles en urbans, rústics i de característiques especials.

La base imposable està constituïda pel valor cadastral dels béns immobles, que es determina, es notifica i és susceptible d'impugnació de conformitat amb el que disposen les normes reguladores del cadastre immobiliari.

La base liquidable és el resultat d'aplicar una reducció a la base imposable, que es calcula segons el que disposen els articles 67-70 del TRLCI.

La quota íntegra és el resultat d'aplicar a la base liquidable el tipus de gravamen a què es refereix l'article 72 del TRLCI.

L'àmbit geogràfic són els municipis de Catalunya. No es proporciona informació per als municipis amb menys de cinc rebuts. A l'hora de valorar els resultats en un àmbit superior a l'àmbit municipal, cal tenir en compte que la informació no és homogènia en la mesura que les dates d'actualització cadastral dels habitatges no són úniques.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ Població activa local registrada

La població activa (ocupats registrats + aturats registrats) local estimada es calcula a partir de la taxa d'atur registral del Departament d'Empresa i Ocupació. De la taxa d'atur registral s'obté (es difereix) el nombre d'actius registrats totals de cada municipi (a partir del 2008, per trimestres).

Per calcular edat i sexe es fa servir la Mostra contínua de vides laborals (MCVL) de la Seguretat Social. La MCVL ofereix informació, d'una banda, de cadascun dels municipis de més de 40.000 habitants, i de l'altra, del conjunt de la resta de municipis. Per tant, en els municipis de més de 40.000 habitants de la província s'apliquen les distribucions per sexe i edat pròpies del municipi obtingudes de la Mostra, mentre que a la resta de municipis s'aplica la distribució per sexe i edat mitjana obtinguda dels municipis per sota d'aquest llindar.

Font: elaboració pròpia en col·laboració amb la Xarxa d'Observatoris de Desenvolupament Econòmic Local (Barcelona), a partir de la taxa d'atur registral del Departament d'Empresa i Ocupació, i la Mostra contínua de vides laborals de la Seguretat Social.

▪ Atur registrat

Demandes d'ocupació registrades a les OSOC que estan actives l'últim dia laborable de cada mes i que compleixen els criteris estadístics per mesurar l'atur registrat establerts a l'Ordre ministerial d'11 de març de 1985 (BOE de 14 de març de 1985). Una persona es classifica en l'atur registrat si és un demandant d'ocupació inscrit en una OSOC que no està en cap de les situacions següents:

- Els treballadors ocupats que sol·licitin un treball per compatibilitzar-lo amb l'actual o canviar-lo pel que fan, les persones que estan en suspensió o reducció de jornada per un expedient de regulació d'ocupació i els que estan ocupats en un treball de col·laboració social.
- Els treballadors sense disponibilitat immediata per treballar o en una situació incompatible amb el treball: jubilats, pensionistes d'invalidesa absoluta o gran invalidesa, persones de més

de 65 anys, treballadors en situació d'incapacitat laboral transitòria o baixa mèdica, demandants que fan el servei militar, estudiants d'ensenyament oficial reglat de menys de 25 anys o que superen aquesta edat però són demandants de primera ocupació i els de formació ocupacional que compleixin les condicions següents:

- tenir més de 20 hores lectives setmanals,
 - tenir una beca de manutenció, i
 - ser demandants de primera ocupació.
- Els treballadors que sol·liciten exclusivament una ocupació de característiques específiques: els que sol·liciten una ocupació a domicili, o per un període inferior a tres mesos o una jornada setmanal inferior a 20 hores; els que s'inscriuen a les oficines d'ocupació com a requisit previ per participar en un procés de selecció per un lloc de treball determinat, i els que sol·liciten un treball exclusivament per a l'estranger.
 - Els treballadors eventuais agraris beneficiaris del subsidi especial per atur, mentre el rebin o mentre no hagi passat un període superior a un any des del dia del naixement del dret.
 - Els demandants registrats com a aturats que es neguen injustificadament a participar en cursos de formació ocupacional.

Font: Observatori d'Empresa i Ocupació, Departament d'Empresa i Ocupació

▪ **Beneficiaris de prestacions per desocupació**

Les dades de prestacions per desocupació provenen del Servei Públic d'Ocupació Estatal de Girona, de Lleida i de Barcelona, i s'obtenen a partir de l'explotació estadística dels registres administratius de les persones beneficiàries d'aquest tipus de prestacions.

- Prestació contributiva: es destina a persones que hagin perdut la feina involuntàriament i hagin cotitzat a la Seguretat Social al llarg d'un període de més de 360 dies. La quantitat de la prestació d'atur es calcula a partir de la base reguladora del treballador.
- Prestació assistencial: es pot percebre per diferents motius, com ara haver esgotat la prestació contributiva, no haver cobert el període mínim de cotització per accedir a la prestació contributiva, ser emigrant retornat, ser expresidiari, etc. Quantitat màxima: 80 % de l'IPREM (indicador públic de renda d'efectes múltiples).
- Renda activa d'inserció: s'adreça a col·lectius amb ingressos inferiors al 75 % del salari mínim interprofessional que tenen una dificultat especial per trobar feina i que estan en situació de necessitat econòmica. El programa inclou mesures per ajudar-los a incorporar-se al mercat laboral. La durada de la prestació és d'un màxim d'onze mesos, i la quantitat rebuda és el 80 % de l'IPREM.
- Programa d'Activació per a l'Ocupació: és un programa que es regula en el Reial decret llei 16/2014, específic i extraordinari de caràcter temporal, dirigit a persones en situació d'atur de llarga durada. Comprèn polítiques actives d'ocupació i intermediació laboral gestionades pels serveis públics d'ocupació. Quantitat màxima: 80 % de l'IPREM.

Per a més informació:

http://www.oficinadetreball.cat/socweb/export/sites/default/socweb_ca/ciutadans/pres_desocup/index.html

<http://www.empleo.gob.es/estadisticas/BEL/PRD/prdfn.htm>

Font: Observatori de les Ocupacions del Servei Públic d'Ocupació Estatal a Girona, Lleida i Barcelona

▪ **Contractació registrada**

El contracte de treball és un acord entre empresari i treballador mitjançant el qual el treballador s'obliga a desenvolupar serveis per compte de l'empresari i sota la seva direcció a canvi d'una retribució.

L'article 8.1 de l'Estatut dels treballadors (en endavant, ET) disposa que el contracte de treball es pot formalitzar per escrit o de paraula. Legalment, determinades modalitats de contractes s'han de formalitzar obligatòriament per escrit.

Els empresaris, segons l'article 16 de l'ET, estan obligats a comunicar el contingut dels contractes de treball, siguin o no concertats per escrit, i les seves pròrrogues, a l'oficina pública d'ocupació en el termini de 10 dies a comptar de la seva concertació. A Catalunya, les oficines de registre i comunicació són les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya (OSOC).

S'explota informació estadística introduïda a la base de dades durant el mes en qüestió, independentment de quan es van comunicar els contractes. Per tant, pot incloure contractacions comunicades amb anterioritat al mes de referència de la informació que no es van poder introduir a la base de dades per motius diversos.

El mes de gener de 2003 s'ha produït un canvi metodològic. A partir d'aquesta data no es comptabilitzen els contractes registrats a les OSOC, sinó els contractes amb lloc de treball a Catalunya, independentment de la comunitat autònoma en què s'hagin registrat.

MODALITATS DE CONTRACTACIÓ

La normativa vigent ofereix un ventall de modalitats de contractació, que poden ser incentivades o no. Els objectius d'aquest ampli ventall són múltiples, com, per exemple, potenciar la contractació indefinida, afavorir la inserció laboral de determinats col·lectius, aconseguir la formació teòrica i pràctica dels joves, donar resposta a necessitats i característiques de l'activitat productiva, o fer compatibles les necessitats personals, formatives i professionals dels treballadors amb les exigències d'adaptabilitat de les empreses.

En la publicació, classifiquem les modalitats de contractes en dos grans grups: indefinits i temporals.

En el grup de **contractes indefinits** distingim:

- Ordinari per temps indefinit (art. 15 del RDL 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors; art. 12 de l'ET segons la redacció donada pel RDL 15/1998, de 27 de novembre, modificat per la Llei 12/2001, de 9 de juliol). Es pot formalitzar per escrit o de paraula. En aquesta modalitat es classifiquen els contractes indefinits a temps complet i a temps parcial concertats amb treballadors sense discapacitat, que no es poden acollir a cap incentiu.

- Foment de la contractació indefinida (disposició addicional primera de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, i/o art. 4 de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, prorrogada en el capítol II per la disposició addicional quarta de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, i modificada per la disposició final primera del RDL 5/2002, de 24 de maig; disposició transitòria cinquena del RDL 5/2002, i article 47 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre). S'ha de formalitzar sempre per escrit. Per definició, només són a jornada completa (ja que els indefinits a temps parcial s'inclouen en una categoria pròpia). En aquesta modalitat s'inclouen contractes que s'acullen a alguna de les situacions següents:
 - Contractes la indemnització dels quals és de 33 dies de salari per any de servei quan s'extingeixen per causes objectives i l'extinció és declarada improcedent, que estan pensats per contractar determinats col·lectius (joves aturats des de 16 fins a 30 anys, ambdós inclosos; dones aturades quan es contractin en professions o en ocupacions amb baix índex d'ocupació femenina; aturats de més de 45 anys; aturats inscrits durant 6 mesos com a mínim, i aturats amb discapacitat). Se n'exclouen els contractes subvencionats concertats amb treballadors amb discapacitat, que es comptabilitzen en la modalitat indefinida respectiva.
 - Contractes que es poden acollir als beneficis establerts pel programa de Foment de l'ocupació formalitzats per empreses o per treballadors autònoms que contractin el seu primer treballador, que compleixin els requisits per ser beneficiaris dels incentius i que no es trobin en cap supòsit d'exclusió. Se n'exclouen els contractes subvencionats concertats amb treballadors amb discapacitat, que s'inclouen en una modalitat específica de contractació.
- Indefinit per a persones amb discapacitat (RD 1451/1983, d'11 de maig; RD 4/1999, de 8 de gener; Llei 12/2001, de 9 de juliol; disposició addicional cinquena de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, modificada per la disposició final primera del RDL 5/2002, de 24 de maig). És una modalitat que recull tots els contractes indefinits subvencionats concertats amb persones amb discapacitat a l'empara dels esmentats RD, tant si són a temps complet com a temps parcial (comptant-hi els fixos discontinus). Sempre s'ha de formalitzar per escrit. A més, hi ha altres modalitats de contractació que inclouen incentius per facilitar la integració dels treballadors amb discapacitat (formació, pràctiques, temporal...). Aquests darrers contractes es comptabilitzen integració dels treballadors minusvàlids (formació, pràctiques, temporal...) i estadísticament, en la modalitat que pertorqui.
- Convertits en indefinits (disposició addicional primera de la Llei 12/2001, de 9 de juliol; art. 4 de la Llei 12/2001, de 9 de juliol; disposició addicional quarta i cinquena de la Llei 24/2001, de 27 de desembre). En aquesta modalitat es comptabilitzen els contractes de durada determinada o temporal que es transformen en indefinits. La conversió pot ser en indefinits a temps complet o a temps parcial, comptant-hi els fixos discontinus; només es poden convertir en indefinits a temps parcial els contractes de durada determinada o temporal que ja fossin a temps parcial. S'han de formalitzar per escrit.

En el grup de **contractes temporals** distingim:

- Per obra o servei (art. 15 de l'ET, segons la redacció del RD 2720/1998, de 18 de desembre; disposició transitòria cinquena del RDL 5/2002). S'han de formalitzar per escrit. Estan subvencionats els que es concertin amb treballadors aturats de més de 52 anys beneficiaris del subsidi d'atur o amb víctimes de violència domèstica. Poden ser a temps complet o a temps parcial.
- Eventual per circumstàncies de la producció (art. 15 de l'ET desenvolupat pel RD 2720/1998, de 18 de desembre, i modificat per la Llei 12/2001, de 9 de juliol; disposició transitòria cinquena del RDL 5/2002). S'han de formalitzar per escrit quan tinguin una durada superior a 4 setmanes i sempre que es concertin a temps parcial. Estan subvencionats els que es concertin amb treballadors aturats de més de 52 anys beneficiaris del subsidi d'atur o amb víctimes de violència domèstica. Poden ser a temps complet o a temps parcial.
- D'interinitat (art. 15 de l'ET, segons la redacció donada pel RD 2720/1998, de 18 de desembre; RDL 11/1998, de 4 de setembre, modificat per la Llei 39/1999, de 5 de novembre; disposició transitòria cinquena del RDL 5/2002; disposició addicional novena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre). S'han de formalitzar per escrit. Poden ser a temps complet o a temps parcial.
- Temporal bonificat per a persones amb discapacitat (art. 44 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre; disposició addicional sisena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre; disposició addicional tercera de la Llei 12/2001, de 9 de juliol, modificada per l'apartat 3 de la disposició addicional quarta de la Llei 24/2001, de 27 de desembre). S'ha de formalitzar per escrit. És una modalitat específica per a persones amb discapacitat a jornada completa o parcial. Està subvencionat i es beneficia d'una indemnització de 12 dies per any treballat quan finalitza el contracte.
- D'inserció (art. 15 de l'ET, segons la redacció de la Llei 12/2001, de 9 de juliol). Pot ser a temps complet o a temps parcial.
- De relleu (RDL 15/1998, de 27 de novembre; Llei 12/2001, de 9 de juliol). Pot ser a temps complet o a temps parcial. S'ha de formalitzar per escrit.
- De jubilació parcial (Llei 12/2001, de 9 de juliol). Contracte de durada determinada i a temps parcial complementari del de relleu que se signa amb el treballador que es jubila parcialment.
- De substitució per jubilació als 64 anys (RD 1194/1985, de 17 de juliol). Aquest contracte es pot concertar a l'empara de qualsevol de les modalitats de contractació, excepte la contractació a temps parcial i l'eventual per circumstàncies de la producció. S'ha de formalitzar per escrit. Només pot ser a temps complet.
- En pràctiques (art. 11 de l'ET, segons la redacció de la Llei 63/97, de 26 de desembre, i modificat per la Llei 12/2001, de 9 de juliol; RD 488/1998, de 27 de març, que desenvolupa l'art. 11 de l'ET; disposició transitòria cinquena del RDL 5/2002). Pot ser a temps complet o a temps parcial. S'ha de formalitzar per escrit. Estan subvencionats els que es concertin amb persones amb discapacitat, amb treballadors aturats de més de 52 anys beneficiaris del subsidi d'atur i/o amb víctimes de violència domèstica.

- De formació (art. 11 de l'ET, segons la redacció de la Llei 63/1997, de 26 de desembre, i modificat per la Llei 12/2001, de 9 de juliol; RD 488/1998, de 27 de març, que desenvolupa l'art. 11 de l'ET; Ordre de 14 de juliol de 1998, del MTAS; disposició transitòria cinquena del RDL 5/2002). Només pot ser a temps complet. S'ha de formalitzar per escrit. Estan subvencionats els que es concertin amb persones amb discapacitat, amb treballadors aturats de més de 52 anys beneficiaris del subsidi d'atur i amb víctimes de violència domèstica.
- Altres. Aquest grup inclou:
 - Contractes de modalitats diferents de les especificades
 - Contractes de règims especials de contractació (artistes, mercantils, etc.)
 - Contractes de modalitats existents amb algun defecte formal o que incompleixen algun requisit bàsic

Font: Observatori d'Empresa i Ocupació i Departament d'Empresa i Ocupació

▪ **Població en relació amb l'activitat**

La població econòmicament activa està integrada per les persones d'ambdós sexes a partir de setze anys (de 16 a 64 per calcular taxes) que, la setmana de referència del cens o padró, estava dedicada a la producció de béns i serveis, en situació d'ocupats, aturats amb ocupació anterior o aturats que busquen ocupació per primera vegada. La població econòmicament inactiva està integrada per aquelles persones no comptabilitzades com a població activa (jubilats, estudiants, feines de la llar, etc.). Es consideren ocupades les persones que la setmana de referència van treballar almenys una hora i les que van estar absents del lloc de treball per vacances, malaltia, conflicte laboral, mal temps o incidències tècniques.

D'altra banda, les branques d'activitat es presenten segons la Classificació d'activitats econòmiques (CCAIE 93) utilitzada per a les taules corresponents a l'any 1996, i també se'n va fer una adaptació per a l'any 1991, per tal de mantenir la sèrie.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

▪ **Mobilitat espacial de la població**

La informació correspon a l'explotació de l'Estadística de població de 1996. S'hi inclouen els desplaçaments diaris originats per motiu de treball amb la destinació territorial corresponent. No hi consten els desplaçaments originats fora de Catalunya però amb destinació a Catalunya, atès que es tracta d'un arxiu estadístic recollit només en els municipis catalans. La informació que es presenta agrupa els desplaçaments en dos grans apartats:

- Moviments per activitats econòmiques: recull la destinació dels ocupats, i l'origen dels ocupats no residents, creuat amb la Classificació catalana d'activitats econòmiques 1993 (CCAIE 93), per edat i sexe.
- Moviments per ocupacions: recull la mateixa estadística però creuada amb la Classificació catalana d'ocupacions 1994 (CCO 94).

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

Enquesta de població activa (EPA)

L'Enquesta de població activa (EPA) és una investigació contínua i de periodicitat trimestral adreçada a les famílies que es fa des de l'any 1964. La finalitat principal és aconseguir dades de la població en relació amb el mercat de treball: ocupats, actius, aturats i inactius.

L'EPA es du a terme sobre una mostra de 65.000 famílies per trimestres, la qual cosa equival a 200.000 persones. El període de referència en què es recull la informació és la setmana anterior a l'entrevista. Els resultats de l'EPA s'obtenen un mes i mig després que hagi finalitzat el treball de camp.

Definicions de l'EPA:

- **Actius:** es tracta d'aquelles persones de 16 anys o més que, durant la setmana de referència, són mà d'obra per produir béns i serveis, o bé que estan disponibles i en condicions d'incorporar-se a aquesta producció. Es divideixen en ocupats i aturats.
- **Ocupats:** són les persones de 16 anys o més que durant la setmana de referència han estat treballant durant almenys una hora a canvi d'una retribució en diners o espècie, o les que tot i tenir feina han estat temporalment fora del mercat laboral per malaltia, vacances, etc. Els ocupats es divideixen en treballadors per compte propi (ocupadors, empresaris sense assalariats i treballadors independents) i assalariats (públics o privats).
- **Aturats:** són les persones de 16 anys o més que durant la setmana de referència han estat sense treballar, per bé que tenen disponibilitat per treballar i busquen feina activament. Es considera que una persona busca feina de forma activa si:
 - Ha estat en contacte amb una oficina pública de treball amb la finalitat de trobar-lo.
 - Ha estat en contacte amb una oficina privada (com ara una oficina de treball temporal, etc.) amb la finalitat de trobar feina.
 - Ha enviat un currículum directament als ocupadors.
 - Ha buscat feina mitjançant les seves relacions personals, els sindicats, etc.
 - S'ha anunciat o ha respost anuncis de premsa.
 - Ha valorat ofertes de feina.
 - Ha participat en una prova, concurs o entrevista en el marc d'un procediment de contractació.
 - Ha fet gestions per obtenir permisos, llicències o recursos financers.

També es consideren aturades les persones que han trobat una feina i que esperen incorporar-s'hi, sempre que es verifiquin aquestes dues condicions.

- **Inactius:** rep aquesta consideració la població de 16 anys o més no inclosa en les categories anteriors.

Font: Idescat, a partir de dades de l'Enquesta de població activa de l'INE

Diputació de Girona, Àrea de Promoció Econòmica - Diplab

C. Ciutadans, 11, 4t pis

17004 Girona

972 18 51 82

xifra@ddgi.cat

(*) Aquest projecte ha estat subvencionat pel programa de Projectes innovadors i experimentals d'acord amb l'Ordre TRE/337/2008 i està patrocinat pel Servei d'Ocupació de Catalunya i cofinançat pel Fons Social Europeu.